

Utskottet, som uppskattar den fosterländska afsigten med ifrågavarande framställning, har dock ej kunnat undgå att finna viktiga betänkligheter emot den-
sammias förordande. För befästningars anläggning gynsamma terrängförhållanden
lära lika litet, ensamt för sig, kunna blifva bestämmande för dylika dyrbara verks
uppförande, som de torde komma att förbises, der deras läge främjar eljest nöd-
vändiga befästningars åvägabringande; och då dertill kommer, att Kongl. Maj:t, uti
nådig proposition till Riksdagen, redan angifvit de befästningsarbeten, hvilka un-
der den närmaste framtiden böra utföras, lärer någon skrifvelse till Kongl. Maj:t
uti af motionären föreslaget ändamål icke vara af behovet påkallad, hvarföre Ut-
skottet jemväl hemställer,

att Herr Jonas Jonassons förberörda framställning icke må till
någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 Februari 1871.

På Utskottets vägnar:

J. A. Åstrand.

N:o 17.

Ank. till Riksd. Kansli d. 27 Febr. 1871, kl. 3 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 3) Utlåtande N:o 8 med
anledning af väckta motioner om vissa förändrade bestämmel-
ser i Kongl. Förordningen den 7 December 1866, angående
vilkoren för försäljning, till förtäring på stället, af vin, öl,
kaffe eller andra icke spirituösa drycker.*

I berörda hänseende hafva till Utskottet remitterats tvänne särskilda mo-
tioner

tioner (N:is 84 och 106), väckta inom Andra Kammaren af Herrar *Lars Ersson* och *P. Engman*, hvilka hvar för sig påyrkat:

Herr *Lars Ersson*, att antingen ofvannämnda förordning måtte erhålla följande tillägg: "Den som önskar utomhus — det vare sig på marknad, torgdag eller auktion, medelst kringbärande eller från bord eller eljest i mindre omfattning — att idka försäljning af icke spirituösa drycker utom vin, utverke sig tillstånd dertill af kommunalnämnden, som deröfver lemnar bevis, hvilket den sökande skall vara skyldig att medhafva till försäljningsstället och vid anfordran för kronobetjeningen uppvisa;" eller att i andra momentet af 10:de § de ord måtte uteslutas, enligt hvilka förordningen icke är tillämplig å dem, hvilka "medelst kringbärande eller från bord eller eljest i mindre omfattning idka försäljning af icke spirituösa drycker utom vin;" och

Herr *P. Engman*, "att Konungens Befallningshafvandes i länen rätt att å marknader och liquidationsmöten lemna tillstånd till vin- och kaffeförsäljning till förtäring på stället må upphöra, och att 2:dra § i samma förordning ändras så, att den som bryter mot nämnda förordning må straffas lika som för olofflig bränvinsutskänkning." Den frihet, som genom författningen blifvit lemnad till försäljning utomhus från bord eller medelst kringbärande af icke spirituösa drycker utom vin, synes Utskottet, efter den erfarenhet som under tiden derom redan vunnits, mera betänklig, än att densamma fortfarande lika oinskränkt bör tillståndas. Om äfven denna försäljning mången gång endast begagnas af personer, hvilka deri blott söka tillfälle till förvärf inom af lagen stadgade gränser, så torde den dock kanske lika ofta anlitas såsom medel att dölja i sammanhang dermed förbjuden, men långt mera lönande utskänkning af spirituösa drycker. Otvetydiga vittnesbörd om detta förhållande erhållas långt oftare vid marknader, vid auktioner och vid andra likartade tillfällen, der större samlingar af människor förekomma och dessa kaffe- och ölförsäljare uppträda, än dylika lagöfverträdelser af polismyndigheten kunna beifras eller bevisas. Dessa fakta äro af en mera sorglig och betänklig art, än att någon tid får försummas för vidtagande af sådana bestämmelser, att de icke, såsom nu, af lagen främjas. Dylika bestämmelser synas Utskottet ock i väsendtlig mån kunna åvägabringas, om friheten till här ifrågavarande försäljning blefve beroende af dertill erhållet tillstånd, å landet af kommunalnämnden i den församling, inom hvilken försäljningen vore afsedd att utöfvas, och i stad af magistraten, med skyldighet för sökanden att, derest han vore boende inom annan församling på landet eller annan stad än den, der rättighet till försäljningens utöfvande af honom söktes, vid sin ansökan föga bevis ej mindre om god frejd, än ock från kommunalmyndighet eller magistrat i bostadsorten, att sökanden är känd för sedlighet och ordentlighet samt i öfrigt lämplig att försäljningen utöfva. Bifölles ansökan af den kommunalnämnd eller magistrat, som egde att densamma pröfva, skulle bevis deröfver utan lösen sökanden lemnas, hvilken

det åläge att detsamma, så ofta han af den deri medgifna rättigheten sig begagnade, vid anfordran för kronobetjent eller ledamot i kommunalnämnd uppvisa.

I hufvudsaklig öfverensstämmelse med Herr Lars Ersson får Utskottet derföre tillstyrka,

att Kammarén för sin del ville besluta, att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta vidtaga sådana förändrade bestämmelser uti Kongl. Förordningen af den 7 December 1866, angående villkoren för försäljning på stället af vin, öl, kaffe eller andra icke spirituösa drycker, hvilka här ofvan af Utskottet blifvit angifna.

Beträffande åter Herr P. Engmans motion, så vill Utskottet, med hänsyn till dess redan här ofvan fattade beslut, samt så framt detsamma af Riksdagen bifalles, tillstyrka,

att i den härofvan af Utskottet till Kongl. Maj:t föreslagna skrifvelse jemväl måtte inrymmas den önskan, att Kongl. Maj:ts Befallningshafvande icke må tillstådja någon att å marknader eller eljest, der större folksamlingar mera tillfälligt uppstå, hålla allmänheten till handa de i 1 mom. af 1 § af meranämnda författning uppräknade artiklar, utan att kommunalnämnd eller magistrat i den af sökanden uppgifna försäljningsorten först öfver ansökan blifvit hörd.

Stockholm den 27 Febr. 1871.

På Utskottets vägnar:

J. A. Åstrand.